

ای کاش روزی و روزگاری پیش آید که با کتاب شریف مثنوی بتوان به طور جدی برخورد کرد

شماره پرسش: ۲۰۳۷۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۷/۲۰ ۱۰:۰۷

متن پرسش

با تقدیم سلام و احترام و سپاس از پاسخ ۲۰۳۵۳ در مورد سوال سوم منظور حقیر از سیر ادبیات عرفانی خود کتب شعر بودند یعنی چه کتابهایی علاوه بر مثنوی خوانده شوند و با چه ترتیبی؟ نظر حقیر: مثنوی، فیه مافیه، حافظ، منطق الطیر. ببخشید نتوانستم مقصودم در سوال قبل را خوب برسانم. سپاس بسیار

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید بتوان گفت کتاب‌های مذکور در دل عرفان نظری به روش محی‌الدین به صورت فرعی مدّ نظر قرار گیرد مگر آن‌که کسی بتواند دستگاه منظمی از امثال مثنوی یا حافظ بیرون بیاورد که هنوز چنین کاری نشده است. در حالی که مثنوی چنین ظرفیتی را دارد که عرفانی کامل در اختیار مخاطب بگذارد و این نیاز به استادی خاص دارد، نه این نوع مثنوی‌خوانی‌های عادی. ای کاش روزی و روزگاری پیش آید که با کتاب شریف مثنوی بتوان به طور جدی برخورد کرد. حداقل به همان جدّیتی که با فصوص‌الحکم محی‌الدین برخورد می‌شود. موفق باشید